

چهارشنبه 17 خرداد 1396 - 12-رمضان 1438 - 7 ژوئن 2017

تحریم هر گونه ارتباط با رژیم صهیونیستی از جانب "امام خمینی" (ش 1346)...

تحریم هر گونه ارتباط با رژیم صهیونیستی از جانب "امام خمینی" (ش 1346)

در اوایل خرداد ماه سال 1346 ش، رژیم صهیونیستی اسرائیل به جنگی فراگیر از زمین و هوا و دریا علیه کشورهای همسایه فلسطین دست زد که به نام جنگ شش روز معروف شد. حضرت امام خمینی، رهبر نهضت اسلامی ملت مسلمان ایران که همزمان با مبارزه با رژیم منحوس پهلوی و تبعید در نجف اشرف، بر ضدّ موجودیت اسرائیل و رژیم صهیونیستی نیز فریاد می‌کشیدند، با صدور بیانیه‌ای؛ امت اسلام را به اتحاد و نبرد سرنوشت ساز برای ریشه‌کن کردن صهیونیسم و آزادی فلسطین فرا خواندند. ایشان در این بیانیه، ضمن اشاره به اینکه بارها دولت‌ها را از همکاری با اسرائیل بر حذر داشته‌اند، آمده است: "این ماده فساد که در قلب ممالک اسلامی جایگزین شده است، باید با همت و همکاری ممالک اسلامی ریشه‌کن گردد." حضرت امام در این بیانیه تصریح کرده‌اند: "کمک به اسرائیل، چه فروش اسلحه و مواد منفجره و چه فروش نفت، حرام و مخالفت با اسلام است. رابطه با اسرائیل و عمّال آن، چه رابطه تجاری و چه رابطه سیاسی، حرام و مخالفت با اسلام است و باید مسلمین از استعمال کالاها و اجناس اسرائیل خودداری کنند." بیانیه امام خمینی(ره) به زبان فارسی و عربی از رادیوی عراق پخش گردید و مرهمی بر دردهای درونی مسلمین نهاد.

حمله مزدوران پهلوی به مدرسه فیضیه و گشتار طلاب و فضایی قم (ش 1354)

پس از واقعه خونین پانزدهم خرداد 1342، هر سال روحانیون و اغلب مردم متدین، به یاد شهدای این قیام و غم دوری رهبر و مراد خویش، حضرت امام خمینی(ره)، (که در تبعید به سر می‌بردند) مراسم یادبودی برقرار می‌کردند. مأموران شهربانی و نیروهای اطلاعاتی و امنیتی قم هر ساله، برگزاری چنین یادبودی از طرف طلاب را پیش‌بینی می‌کردند، لذا از عصر چهاردهم خرداد و شب پانزدهم خرداد، آهنگ آماده باش را در شهر قم، خصوصاً در اطراف حرم مطهر می‌نواختند. در سال 1354 ش و در سالروز قیام پانزدهم خرداد، قبل از نماز مغرب و عشاء عده‌ای از طلاب قصد داشتند که شعارهایی در حمایت از امام و شهدای 15 خرداد 42 سر دهند و تظاهرات را به بیرون از فیضیه بکشاند، ولی این مراسم با حمله مزدوران رژیم پهلوی به طلاب، به خروشی علیه نظام استبدادی تبدیل گردید. هرچند در این روز، این مراسم پایان یافت ولی در روز هفدهم خرداد آن سال، مأموران پهلوی با محاصره و هجوم به مدرسه، طلاب بی پناه را به طرزی وحشیانه مورد ضرب و شتم قرار داده و نزدیک به 350 تن را دستگیر کردند. این قیام نزدیک بود که تمام شهر را فراگیرد ولی با خشونت نیروهای دولتی، این قیام سرکوب شد و مراسم خاتمه یافت. پس از دو الی سه هفته بازجویی و شکنجه دستگیرشدگان، سالخوردگان و نوجوانان آزاد شده، جوانان را به سربازی فرستاده و عاملان اصلی مراسم را به حبس‌های طولانی محکوم کردند.

صدور پیام امام خمینی(ره) به دنبال تهاجم رژیم صهیونیستی به جنوب لبنان (ش 1361)

در حالی که عملیات‌های مبارزان فلسطینی بر ضد مزدوران رژیم صهیونیستی شدت می‌گرفت و در شرایطی که لبنان انتخابات ریاست جمهوری را پیش رو داشت، دولت غاصب اسرائیل با دو هدف عمده نابود کردن ماشین جنگی مقاومت فلسطین و روی کار آوردن دولتی هم پیمان و تابع اسرائیل در لبنان، مقدمات حمله به جنوب لبنان را تدارک دید. از این رو در شانزدهم خرداد 6 (1361 ژوئن 1982) هواپیماهای رژیم صهیونیستی به بمباران مواضع فلسطینیان پرداخته و ارتش اسرائیل نیز با عبور از مرز لبنان، وارد جنوب این کشور گردید. با این حال گرچه خاک یک کشور اسلامی - عربی مورد تهاجم قرار گرفته بود، اما هیچ اقدام عملی نه قبل و نه بعد از آن از سوی دولت‌های به ظاهر مسلمان و حتی حامیان جامعه عربی به عمل نیامد. در این حال و در شرایطی که ایران به تازگی خرمشهر را از چنگال مزدوران بعث عراق خارج ساخته بود و مناطق مسکونی ایران زیر بمباران وحشیانه رژیم عراق قرار داشت، حضرت امام خمینی(ره)، با صدور پیامی خطاب به ملت ایران، لبنان و مسلمانان جهان، در 17 خرداد 1361 ناراحتی و تأثر شدید خود را از بی‌تفاوتی و سکوت دولت‌های اسلامی ابراز داشتند. ایشان در این پیام که آن را با آیه شریفه "انا لله و انا الیه راجعون" آغاز کرده بودند، فرمودند: "من کلمه مبارکه استرجاع (انا لله و انا الیه راجعون) را نه برای جنایات اسرائیل و آسیب مردم مسلمان جنوب لبنان، و نه برای آواره شدن هزاران فلسطینی و نه برای شهادت جمعی از هم وطنان در جریان بمباران رژیم بعث عراق می‌گویم گرچه این موارد استرجاع هم دارد، بلکه برای بی‌تفاوتی کشورهای اسلامی یعنی حکومت‌های آنها استرجاع می‌کنم و ای کاش فقط بی‌تفاوتی بود. من و هر مسلمانی در هر جا هست باید استرجاع کنیم برای کمک‌های مادی و معنوی دولت‌های کشورهای اسلامی به آمریکا رأس جنایتکاران و اسرائیل و بعث علفی عراق".

نزول کتاب مقدس انجیل بر حضرت عیسی بن مریم(ع)

انجام عقد اخوت میان رسول خدا(ص) و حضرت علي(ع)(1 ق)

وقتي آيه rlm& ي "إِثْمًا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةً" (حجرات، 10) نازل شد، پیامبر(ص) بین یاران خود از مهاجر و انصار عقد اخوت برقرار کرد و هر يك از مهاجران را با یکی از انصار برادر ساخت. آن حضرت همچنین در پایان، حضرت علي(ع) را به برادري خویش انتخاب نمود. حضرت علي(ع) هرگاه بر روی منبر مي rlm& نشست مي rlm& فرمود: من بنده rlm& ي خدا و برادر رسول خدا(ص) مي rlm& باشم و هر که غير از من، چنین ادعایی کند دروغگو مي rlm& باشد.

خروج مسلمانان از مدینه جهت شرکت در غزوه بدر (2ق)

هنگامي که رسول خدا (ص) از شدت آزار و اذیت اهالي مکه، ناچار گردید که به مدینه منوره هجرت نماید و پس از هجرت، نخستین نظام حکومتی اسلامی را در این شهر برپا نماید؛ دشمنی اهالي مکه، به ویژه قریش و سران قبایل و طوایف این شهر نسبت به آن حضرت و مسلمانان مدینه فزونی یافت و سرانجام تصمیم به یورش نظامی به سوی مدینه گرفتند. سران قریش مانند عتبه، شیبیه، ولید بن عتبه، ابوجهل، ابوالختری و نوفل بن خویلد، رهبری سپاه کفر و شرک را بر عهده داشتند و تعداد افراد آنان، نهصد و پنجاه تن بود و هر روز ۱۰ یا ۹ شتر برای اطعام سپاهیان می کشتند. پیامبر اکرم(ص) در روز دوازدهم ماه مبارک رمضان سال دوم هجری قمری با تعدادی از یارانش به سوی کاروان قریش به سرپرستی ابوسفیان، رهسپار شد و در میان راه از تصمیم قریش مبنی بر هجوم آنان به سوی مدینه باخبر گردید و به سوی آنان حرکت کرد و زودتر از قریش به سرزمین بدر و چاه های آن رسید و چاه ها را به تصرف خویش درآورد. از آن سو، سپاه قریش نیز به بدر رسیده و در برابر سپاهیان اسلام قرار گرفتند. تعداد مسلمانان، سیصد و سیزده تن؛ حدود يك سوم سپاهیان کفر و شرک بود. در آغاز، نبرد انفرادی و سپس درگیری گروهی به وقوع پیوست و سپاهیان اسلام با رهبری خردمندانه پیامبر (ص)، مشرکان و کافران را با شکستی سخت روبه رو کرده و بزرگان و فرماندهان آنان را کشتند، عده ای را زخمی و عده دیگری را اسیر کردند و مابقی، به سوی مکه عقب نشینی کرده و پیام پیروزی اسلام و شکست خفت بار کفر و شرک را به اهالي مکه رسانیدند. در این نبرد، دلاوری های حضرت علي (ع) و حمزه سیدالشهداء به همراه سایر فرماندهان بسیار چشم گیر بود. تعداد کشته های مشرکان در این واقعه، بیش از هفتاد نفر بود که اسامی برخی از آن ها بدین قرار است: حنظله بن ابی سفیان، حارث بن حضمی، عامر بن حضمی، عمیر بن ابی عمیر، عبیده بن سعید بن عاص، عاص بن سعید، عقبه بن ابی معیط، عتبه بن ربیع، ولید بن عتبه، شیبیه بن ربیع، عامر بن عبدالله، حارث بن عامر، حارث بن ربیع، ابوالختری، نوفل بن خویلد، نضر بن حارث، ابوجهل، عاص بن هشام، مسعود بن امیه، امیه بن خلف و علي بن امیه. گفتنی است که از میان هفتاد و چهار کشته مشرکان قریش، تعداد ۲۲ نفر به دست امام علي (ع) به هلاکت رسیدند. اسیران آنان نیز بیش از هفتاد تن بودند که اسامی برخی از آنان عبارت است از: ولید بن عتبه، عمرو بن ربیع، خالد بن ولید، هشام بن ولید، عکرمه بن ابی جهل، ابی بن ابی خلف و... که تعداد دو نفر از آنان به دستور پیامبر اعدام و مابقی فدیة داده و پس از مدتی آزاد شدند. بسیاری از آیات سوره انفال و آیاتی از سوره دخان، فرقان، حج، مؤمنون، قمر، اعراف، مزمل، اسراء، یونس، ابراهیم، مؤمنون، سجده و صافات درباره این واقعه نازل گردیده اند. تاریخ وقوع این واقعه در روز هفدهم و به روایتی روز نوزدهم و به روایتی دیگر روز دهم ماه مبارک رمضان بوده است

انجیل، کلمه rlm& ای یونانی به معنی مژده است و مسیحیان از این جهت آن را مژده مي rlm& دانند که به اعتقاد آن rlm& ها، حضرت عیسی(ع) خود را فدای مردم کرد تا همه rlm& ي مردم را از آتش دوزخ ببرد و این کتب اناجیل آن rlm& ها، مژده rlm& ي بهشت است. نام این کتاب دوازده بار در قرآن مجید ذکر شده است. قرآن، انجیل را کتاب خدا مي rlm& داند ولی آن انجیلی را کتاب آسمانی مي rlm& خواند که مشتمل بر احکام و تکالیف بشر باشد؛ زندگی او را تنظیم کند و سر و سامان بخشد، چنان rlm& که شأن ادیان الهی است. گویند: انجیل rlm& های کنونی نزد مسیحیان چهار است: انجیل مرقس که از همه rlm& ي اناجیل، قدیم rlm& تر است و به احتمال قوی در شهر انطاکیه در حدود سال rlm& های 70 - 65 میلادی به تحریر درآمده است. انجیل متی و لوقا پس از مرقس و انجیل یوحنا، شصت سال پس از مسیح یعنی سال 93 میلادی نوشته شده است. لازم به ذکر است که مسیحیان در کنار این چهار انجیل، به مجموعه rlm& ي دیگر از مکتوبات و رسالات اعتقاد دارند که به مجموعه rlm& ي آن rlm& ها عهد جدید اطلاق مي rlm& نمایند. به هر تقدیر آن rlm& چه که برای هدایت آدمیان توسط حضرت عیسی(ع) آورده شده، از دسترس ما خارج است و آن rlm& چه که به نام اناجیل در کتاب مقدس دیده مي rlm& شود، محصول تلاش مسیحیان و رسولان دوره rlm& ي اول مسیحیت مي rlm& باشد.